

mangler nogle nærmere Bestemmelser i samme. Sdetmindste har jeg da hørt meget forffjellige Udtalelser om, hvorledes den er at forstaae. Jeg har saaledes hørt temmelig almindelig udtale som en Grund til at stemme for den, at de fleste Candidater nu ere ubekjendte med Landsbymenigheder, og at det derfor er nødvendigt, at de komme ud paa Landet for i nogen Tid at lære at omgaaes med Landsbyindvaanere. Men, bortset fra at Paragraphens Nytte i saa Henseende dog vil komme an paa, hvorvidt Candidaterne ere heldige i at træffe saadanne Mænd, der selv forstaae at omgaaes Landboere, da staaer der i Paragraphen aldeles Sntet om, at det skal være hos en Landsbypræst, at de skulle tilbringe det omhandlede Aar, og Paragraphens Bestemmelse maa altsaa vistnok være opfyldt, ogsaa naar en Candidat har øvet sig i præstelig Gjerning hos en Præst i en Kjøbstad eller her i Kjøbenhavn. Jeg har ligeledes hørt Dvibøl opløstet med Hensyn til, hvorledes det i Paragraphen nævnte Aar skal beregnes, om der derved skal forstaaes et uafbrudt Aar, eller om flere forffjellige Tidsrum skulle kunne lægges sammen. En Bestemmelse herom troer jeg i alt Fald bør indføres i Paragraphen, saafremt den skal blive staaende. Jeg har, som sagt, ikke hørt nogen Betænkkelighed ved at foreslaae, at den skal udgaae, da jeg ikke troer, at den vil medføre nogen egentlig Fordeel. — Hvad Forslaget under Nr. 2 til § 2 angaaer, da maa jeg først sige med Hensyn til § 2, at jeg troer, at det tydeligt fremgaaer af den, at Lovforslaget er kommet, om jeg saa maa sige, lidt for tidlig ind her i Rigsdagen. Jeg troer, at man langt bedre vilde kunne behandle Lovforslaget, naar først den præstelige Lønningssag var ordnet. Det er tydeligt, at § 2 indeholder Bestemmelser, som egentlig referere sig enten til den nuværende Præstelønningssag, hvor Præstelønningen er bunden til Stedet, eller ogsaa til den modificerede Forskrift om Lønningen, som er kommen frem fra Regeringens Side. Jeg troer derfor, at det egentlig vilde være rettest, at Paragraphen gik heelt ud. Dersom den imidlertid skal blive staaende, saa seer jeg ikke, at der er nogen Grund til, at ikke de dert

omhandlede Spørgsmaal skulle afgjøres ved Lov. Det er meget væsentlige og vigtige Bestemmelser, der ere antydede i Paragraphen, saa vigtige Bestemmelser, at jeg troer, at det vil være rigtigt, at den lovgivende Magt kommer til at faae Indflydelse paa dem.

Jeg kommer derefter til at omtale det Hovedforslag, som jeg har stillet, og som gaaer ud paa, at den Indflydelse, som Menighederne skulle have paa Besættelsen af Præsteembederne, skal forandres fra at være en middelbar til at være en umiddelbar Indflydelse. Jeg troer, at der derved vil naaes noget meget væsentligt. Derved at den Enkelte faaer en virkelig Indflydelse i denne Henseende, opnaaes det, at man vil kunne faae at see, hvorvidt der virkelig er nogen kraftig Deeltagelse for denne Sag, saa at Menighedsmedlemmerne ville sætte sig i Virksomhed og offere Tid og Meilighed paa den. Der opnaaes fremdeles derved, at Regeringen frit kan tage Bestemmelsen, hvor der ikke viser sig en virksom Deeltagelse, idet Menigheden da ikke faaer nogen Indflydelse. Hvor der kun skal vælges et Udvalg, der kan det vælges med et meget ringe Antal Stemmer, og, fordi der er blevet valgt et Udvalg, veed man altsaa aldeles ikke, om der virkelig er en varm Deeltagelse i Sognemenigheden for at faae en Præst, s. Gr. i en bestemt Menning. Dette vil man derimod faae Vællighed til at erfare, naar der foregaaer umiddelbare Valg, og, viser der sig ingen at være, kan man da indskrænke eller aldeles affkøre Menighedens Indflydelse paa Besættelsen af Præsteembedet. Jeg troer, at det i det Hele taget vil have ikke saa liden Betydning, hvis man vedtager, at, naar over Halvdelen af de Stemmeberettigede anbefale en Mand, han saa ogsaa bliver kaldet. Der er blevet anført som en af de væsentligste Fordele ved at give Menighederne Indflydelse paa Præsteembedernes Besættelse, at den Præst, som er bleven valgt af Menigheden, vil blive godt modtagen. Og i det Dieblit virkelig over Halvdelen af de Stemmeberettigede i en Menighed ere mødte og have stemt paa en Mand, saa tør man ogsaa antage, at han vil blive vel modtagen og finde et velvilligt Dre for sin Fortyndelse. Jeg troer, at man kun igjennem de umiddel-